7-§. Sotsiologiya maktabi va funksionalizm

Yevropa mamlakatlari etnologiya fanida diffuzionizm maktabi bilan bir vaqtda sotsiologiya maktabi shakllangan va bu maktab ilmiy jihatdan qaraganda diffuzionizmga nisbatan birmuncha sermahsul boʻlgan. Agar evolyutsionizm asoschilari etnologiyaning asosini insonda, diffuzionistlar esa madaniyatda deb bilgan boʻlsalar, sotsiologiya maktabi vakillari jamiyatda, deb hisoblaganlar. Ushbu yoʻnalish vakillarining bunday xulosaga kelishlarining boisi ular orasida «jamiyatni oddiy individlarga kiritib boʻlmaydi», degan qarash ustuvor edi.

Sotsiologiya maktabining mashhur vakillari.

Emil Dyurgeym (1858 – 1917)

Emil Dyurkgeym (1858 – 1917) – uning asosiy ishlari: «Jamoaviy mehnatning boʻlinishi» (1893), «Sotsiologik metod qoidalari» (1895), «Diniy hayotning oddiy shakllari»¹.

Sotsiologiya maktabi vakillarining ta'kidlashlaricha, jamiyat odamlar orasidagi oʻzaro ongli aloqalari natijasida tashkil topgan. Bu maktab vakillari etnologiyaning asosiy predmeti sifatida jamiyatni bildilar. Sotsiologiya maktabi vakillari jamiyatga odamlarni oʻzaro bogʻlab turuvchi

kuchga ega boʻlgan axloqiy (moral) aloqalar tizimi sifatida qaraydi.

U XIX asrning oxirgi oʻn yilligida etnologiyada yangi yoʻnalish – sotsiologiya maktabiga asos soldi. Emil

¹ Q a r a n g: *Durkheim E*. De la division du travail social. – P., 1893; *Oʻsha muallif*. Les regies de la methode ociologique. – P., 1895; *Oʻsha muallif*. О разделении общественного труда. – М., 1991; *Oʻsha muallif*. Метод социологии. – М., 1991.

Dyurkgeym «L Annee sociologique» nomli jurnal chop ettirdi va uning atrofida fransuz sotsiologiya maktabi shakllangan, deb aytish mumkin.

Dyurkgeym sotsiologiyasi jahon etnologiyasida yangi nazariy yoʻnalishlarning shakllanishiga, jumladan, Britaniya funksionalizmining shakllanishiga turtki boʻldi. U etnologik tadqiqotlarda tizimlilikni olib kirdi, ya'ni har bir sotsial hodisaga bu konsepsiyaga koʻra ijtimoiy aloqa sifatida qaraladi, ular ijtimoiy ehtiyoj orqali hayotga kirib keladi va jamiyat funksiyasining foydali boʻlishiga xizmat qiladi.

Dyurkgeym evolyutsionistlarga qarama-qarshi turgan holda, kishilik jamiyatini insonlarning atrofmuhit sharoitiga moslashuvining tadrijiy bosqichi emas, balki sotsial faktlarni oʻrganish metodi yordamida tadqiq etish lozim boʻlgan, yopiq statistik tizim deb qaraydi. U jamiyatni sotsiologik faktlar orqali tadqiq qilish gʻoyasini ilk marotoba taklif etgan va fanga ijtimoiy tur atamasini olib kirgan. Oʻz navbatida Dyurkgeym madaniyatni tasniflashda eng sodda jamoa — ibtidoiy jamoani asos qilib oladi.

Olimning fikricha, mazkur jamoa oʻz taraqqiyoti davomida murakkab jamoaviy tizimni bosib oʻtib urugʻga aylanadi. Keyinchalik undan qator jamoa, elat, xalq kabi yangi jamoa va uyushmalar paydo boʻladi. Dyurkgeymning mulohazalariga koʻra har qanday jamoa ibtidoiy jamoaning murakkablashgan shakli hisoblanadi.

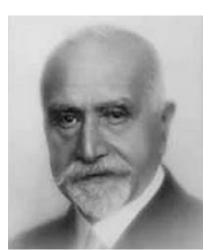
Shunday qilib Dyurgeymning asosiy qarashlari quyidagilarda mujassamlashgan:

– jamiyatni sotsial faktlarni oʻrganish orqali tadqiq qilish lozim. Sotsial faktlar – bu, alohida individ-

larga nisbatan tashqi munosabat, ularning sub'ektiv xohish-istaklariga tobe boʻlmagan va bu xohishlarga nisbatan majburlovchi kuchga ega boʻlgan ijtimoiy hayotdagi hodisalardir;

- -insonning ongi ikki shaklda mavjud: individual va jamoaviy. Bunda jamoaviy tasavvurlar jamiyat mustahkamligini ta'minlaydigan **«jamoaviy tasavvur**lar» koʻrinishida namoyon boʻladi. Bunda madaniyatning va, shu jumladan, dinning ham vazifasi kollektiv ong orqali jamiyatni birlashtirish hisoblanadi;
- sotsial faktlarning kattagina qismi jamoaviy tomonidan qabul qilingan, jamoaviy holatni qamrab oladigan - e'tiqod, intilish, guruhlar marosimi kabilarda namoyon boʻladi.

Dyurkgeym gʻoyalari uning qator shogirdlari tomonidan davom ettirilgan boʻlib, ularning eng mashhurlari M. Moss, K. Levi Stross, M. Grene, L. Levi

L. Levi Bryul (1857 – 1939)

Bryullpardir.

Fransuz sotsiologiya maktabi vakillari orasida Lyusen Levi Bryul gʻoyalari alohida diqqatga sazovor gʻoyalardan biri hisoblanadi. U oʻz qarashlarini «Ibtidoiy tafakkur» (1930) nomli asarida batafsil izohlashga harakat qilgan¹. U Dyurkgeymdan farqli tarzda «ibtidoiy xalqlarning mantiqqacha boʻlgan tafakkuri» nomli nazariyani yaratgan.

Sotsiologiya maktabi vakillari jamiyatga odamlarni oʻzaro

bogʻlab turuvchi kuchga ega boʻlgan axloqiy (moral) aloqalar tizimi sifatida qaraydi.

Levi Bryul E. Dyurkgeymning jamoaviy tasavvur konsepsiyasi tarafdori hisoblanadi va bunday tasav-

¹ Levy-Bruhl L. La mentalite primitive. – P., 1922; O'sha muallif. Первобытное мышление. 1930.

vurni insonning shaxsiy hayotiy tajribalari asosida emas, balki ijtimoiy muhit, tarbiya, ijtimoiy fikr, urfodat va marosimlar orqali paydo boʻladi deydi hamda uni rivojlantirib mantiqsiz tafakkur konsepsiyasini ishlab chiqqan. Uning fikricha, mantiqqa tayanmagan tafakkur umuman olganda ibtidoiy odamni hozirgi davr kishisidan ajratadi, bunday tafakkurda sub'ekt va ob'ekt, sabablar va oqibatlar oʻrtasida chegara yoʻq.

Levi Bryul ta'kidlashicha, ibtidoiy odam tevarak atrofdagi hodisalarni tushuntirishga javob izlamaydi yoki bu hodisalarni u asl holida qabul qilmaydi, sirli kuchlar toʻgʻrisidagi, narsalarning magik xususiyatlari toʻgʻrisidagi butun emotsiyalarini jamlagan holda hodisalarni bir-biri bilan bogʻlamaydi.

Xullas, XX asrning 20 – 30-yillarida mustamlaka xalqlar orasida yigʻilgan etnografik materiallar shuni koʻrsatdiki, ibtidoiy odamlarning «mantiqqacha tafakkuri», asosan, diniy sohada namoyon boʻladi, amaliy hayotda esa ularning voqelikka ongli (ratsional) qarashi yevropaliklar tafakkuridan farq qilmaydi. Yevropaliklarning tafakkuri ham diniy, mafkuraviy yoki ma'naviy hayotda Levi Bryul yozgan afsungar va shomonlarning aqlga zid keluvchi (irratsional) tafakkuridan kam farq qiladi.

Sotsiologiya maktabining yana bir yirik vakili *Marsel Moss* (1872 – 1950) dir. U Fransiyada etnologiyani alohida fan sohasi darajasiga koʻtardi. Olim *«maqsadli sotsial faktlar»* konsepsiyasini ishlab chiqdi. Bu konsepsiya amalda qoʻllangan tadqiqotlardan biri *«Sovgʻa haqida ocherk»* (1925)dir. Unda arxaik jamiyatlarda in'om etish murakkab hodisa boʻlib, *«berish — olish — qaytarish»* formulasida aks etadi. Har bir akt (harakat) muqarrar va ularga markaz (fokus)dagi kabi jamiyatning barcha asosiy institutlari kiradi: ijtimoiy darajalar tizimi, diniy tasavvurlar, iqtisodiy aloqalar.

Umuman olganda, sotsiologiya maktabining asosiy gʻoyalari quyidagilarda aks etgan:

- har bir jamiyatda mazkur jamiyatning muhim asosini tashkil etuvchi «jamoaviy tasavvurlar» mavjud;
- har bir jamiyatda oʻzining *axloq-odob me'yorlari* (ma'naviyati) mavjud hamda u oʻzgaruvchan va oʻzgarishlarga boy (dinamik)dir;
- madaniyatning funksiyasi jamiyatni erkinlashtirish va odamlarni yaqinlashtirishdan iborat;
- bir jamiyatdan ikkinchisiga oʻtish qiyin bir jarayon boʻlib bu ravon tekis tarzda emas, balki sakrash yoʻli bilan amalga oshadi.

Funksionalizm. Etnologiyada sotsiologiya maktabi gʻoyalari taraqqiyotining mantiqiy davomi tarzida funksionalizm shakllangan. Agar diffuzionizmning vatani Germaniya, sotsiologiya maktabining vatani Fransiya boʻlsa, funksionalizm Angliyada paydo boʻlgan va XX asrning 20- yillariga kelib etnologiyadagi yetakchi oqimlardan biriga aylangan.

Etnik jarayonlarni tadqiq qilishda funksionalizmning farqli xususiyati shundan iboratki, mazkur yoʻnalish tarafdorlari madaniyatni oʻzaro aloqador umumlashgan xususiyatlardan tashkil topgan, deb hisoblaydilar. Oʻz navbatida, shuni ham alohida ta'kidlab oʻtish joizki, funksionalizm tarafdorlari uchun madaniyatning tarixiy oʻzgarishi muammosi muhim ahamiyat kasb etmagan. Ular uchun madaniyat qanday harakatlanadi? Qanday vazifalarni bajaradi? Va qanday tarzda mahsulot beradi? degan muammolar yechimini izlab topish dolzarb hisoblangan.

Funksionalizmning mashhur namoyandalari. – R. Turnvald (R. Thurnwald, 1869 – 1954) – asosiy kitobi – «Kishilik jamoasining ijtimoiy asosi» («Die

menschliche Geselschaft in ihren soziologische Grunlagen») boʻlib, 1931-yilda nashr etilgan.

- B. Malinovskiy (B. Malinovski, 1884 1942) asosiy asari «Madaniyatning ilmiy nazariyasi» («A Scientific Theory of Sulture») deb nomlanib, 1944 -yilda chop etilgan.
- A. Radkliff Braun (A. Radkliff Brawn, 1881 1955) asosiy tadqiqoti «Primitiv jamoaning tuzilishi va funksiyasi» («Structure and Function in Primitive Society») 1952-yil nashr etilgan.

Ilk marotoba funksionalistik nazariya nemis etnologi Rixard Turnvald tomonidan yaratilgan. Biroq Germaniyada funksionalizm keng ommalashmagan va Germaniyaga qoʻshni boʻlgan Angliyada mashhur ilmiy maktab tarzida shakllangan hamda ijtimoiy va madaniy antropologiya taraqqiyotida oʻziga xos oʻringa ega boʻlgan. Shubhasiz, mazkur yoʻnalishning yirik namoyandalaridan biri mashhur olim Bronislav Malinovskiydir.

B. Malinovskiy (oʻrtada) Trobpiant orolining mahalliy aholisi orasida

B. Malinovskiy (1884 – 1942). Bronislav Malinovskiy etnologiyadagi mashhur klassik olimlardan biri. U Krakov shahrida tugʻilgan va tahsil olgan. Yangi Gvineya va Melaneziyada etnografik dala tadqiqotlarini olib borgan. 1927 – 1938-yillar mobaynida London iqtisodiyot maktabida ishlagan, 1938-yil AQShga immigrant boʻlib ketgan va umrining oxiri (1942-yil) gacha Yel universitetida ishlagan.

Malinovskiy madaniyatga oid empirik nazariyani yaratgan. Olim oʻzining nazariyasini yaratish jaravonida oldingi tadqiqotchilarni dala etnografik ekspeditsiyalar o'tkazmaganlikda va faqatgina muzey materiallarini oʻrganish bilan chegaralanib qolganlikda tanqid qilgan. Shubhasiz u olib borgan dala tadqiqotlari jarayonida juda ham qiziqarli ilmiy xulosalarga kelgan. Malinovskiyning kuzatishicha, etnologiya koʻpincha qandaydir psixologik gipoteza yoki faqatgina biror buyum yoki predmetni tavsif qilish bilangina cheklanib qolmasligi lozim. Uning fikricha, tashqi kuzatuv koʻpincha anglashilmovchilikka olib kelishi mumkin. Shu bois ichki xususiyatlarni chuqur anglamasdan turib madaniyatni yaxlit tarzda tushunib boʻlmaydi. Bu oʻrinda ma'lum bir buyumni nafaqat tavsiflash, balki u qanday yaratilgan, qay tarzda va ganday vaziyatda ishlatish mumkin, ushbu ashyo kimga tegishli va kim tomonidan ishlatilishini ham tadqiqotchi anglay bilishi lozim. Mashhur ingliz tadqiqotchisi etnologiya fanining tavsifiy xususiyatiga garshi bo'lib, bu faqatgina madaniyatning ayrim xususiyatlarinigina aks ettiradi, degan xulosaga kelgan.

Malinovskiyning madaniyat nazariyasiga oid qarashlari 1944-yilda ingliz tilida nashr etilgan «Madaniyatning ilmiy nazariyasi» nomli kitobida bayon qilgan. Uning fikricha, madaniyat faqatgina insonlarga xos biologik xususiyat boʻlsa-da, insonlar ham tirik jonzotlar hisoblanadi. Shu bois u oʻzining

biologik ehtiyojini qondirish maqsadida oziq-ovqat, yonilgʻi kabi kundalik ehtiyoj buyumlarini qidirib topadi, uy-joylar quradi va kiyim-kechaklarni tikib kiyadi. Demak, u mazkur amallari orqali oʻz atrofida ishlab chiqarish munosabatlarini shakllantiradi va bu fanda madaniyat deb yuritiladi. Turli madaniyatlar orasidagi oʻzaro farqni insonlarning turfa xildagi oddiy ehtiyojlarini

qondirish usullari bilan izohlash mumkin. Shu bois ham madaniyat moddiy va ma'naviy madaniyatga bo'linadi.

O'z navbatida B. Malinovskiy antropologiya va etnologiyaning muhim vazifalarini, jumladan, dunyo madaniyatlarini tadqiq qilishni asos qilib olgan dastlabki etnologik maktab vakillari qarashlari borasida ham oʻzining munosabatini bildirib oʻtgan. Avniqsa, u mashhur olim E. Taylorning «goldiglar metodi»ni jiddiy tanqid ostiga olgan. Uning fikricha, ushbu uslub asosida tadqiqotlar olib borgan koʻpgina olimlar har bir narsa yoki koʻrinishdan qoldigli xususiyatlarni izlaganlar. Aslida esa har doim ham goldigli koʻrinishlar emas, balki madaniyat koʻrinishlari boʻlib, undagi eski koʻrinishlar oʻrnini yangilari egallagan. Malinovskiyning fikricha, qoldiqli koʻrinishlar etnologiya faniga jiddiy zarar yetkazgan va u madaniyat koʻrinishlarining oʻzaro funksional bogʻliqligi munosabatlariga ziddir. Olimning tasdiqlashicha, madaniyatda hech ganday ortigcha, tasodifiy yoki goldigli koʻrinish boʻlmaydi. Madaniyatdagi barcha koʻrinish yoki holat ma'lum bir funksiyani bajaradi. Agar unday bo'lmaganda edi bunday ko'rinishlar allaqachonlar iste'moldan chiqib ketgan bo'lar edi. Jumladan, qandaydir bir urf-odat bir jarayonda qo'llanilar ekan, demak u nimagadir zarur. Qolaversa, B. Malinovskiy diffuzionistlarni ham tanqid ostiga oladi. Uning fikricha, diffuzionistlarning katta xatolaridan biri mazkur oqim tarafdorlari madaniyatni tirik bir organizm tarzida emas, balki jonsiz buyumlar majmuidan iborat deb hisoblaganliklaridir.

A. Radkliff Braun (1881 – 1955)

Alfred Radkliff Braun Kembrij universitetida oʻqigan. Universitetdagi oʻqishni tugatgandan soʻng Avstraliyada Andaman orollaridagi aborigenlar orasida va Afrikada etnografik tadqiqotlar oʻtkazgan. Kapshtadta, Sidney universitetlarida ishlagan. Ilmiy faoliyatining oxirgi 20 yilini Oksfordda olib borgan. 30-yillar oxiridan boshlab Buyuk Britaniya Qirolligi etnografiyasi instituti prezidenti boʻlgan.

Alfred Radkliff Braun Riversning shogirdi boʻlib, fanda ingliz struktrualizmi yoki strukturaviy funksionalizm degan yangi yoʻnalishni olib kirgan. Bu yoʻnalishning oʻziga xosligi shundaki, u jamiyat hayotini, odamlar ongi va munosabatlari hamda madaniyatini funksional va strukturaviy tahliliga oid qarashlarni umumlashtiradi. Radkliff Braun oʻzining asosiy qarashlarini 1950-yilda chop etilgan «Etnologiya va sotsial antropologiya metodi» va 1952-yilda e'lon qilingan «Madaniyatning tarixiy va funksional talqini» hamda «Primitiv jamoaning tuzilishi va funksiyasi» nomli kitoblarida ifoda etgan.

Radkliff Braun qarashlariga koʻra, insonni oʻrganuvchi asosiy fan antropologiya boʻlib, uch asosiy yoʻnalishga – odam biologiyasi, qadimiy arxeologi-

ya va etnografiyaga boʻlinadi. Etnografiya esa, oʻz navbatida, etnologiya va sotsial antropologiyadan tashkil topgan boʻlib, ularning har biri oʻziga xos maxsus uslublariga egadir.

Etnologiya deb u alohida xalqlarni aniq tarixiylik prinsiplari asosida oʻrganuvchi, ularning ichki taraqqiyoti, oʻzaro madaniy aloqalarini tahlil etuvchi fanga nisbatan qoʻllashni tavsiya etgan. Muallifning qarashicha, etnologiyaning asosiy metodi yozma manbalar asosida insoniyat madaniyatini tarixiy rekonstruksiya qilishdir.

Uning fikricha, ijtimoiy antropologiya insoniyat madaniyatini oʻrganishda umuman boshqacha yoʻnalishni aks ettiradi. Uning vazifasi aniq bir xalqlar madaniyatini rekonstruksiya qilish emas, balki xalqlarning ijtimoiy va madaniy taraqqiyotidagi umumiy qonuniyatlarni izlab topishdir. Ushbu fan tabiiy fanlarning induktiv va anologik metodlaridan foydalanadi.

Induktiv metodning mohiyati materiallarni ajratib tanlab olish va umumlashtirish boʻlib, bu madaniy koʻrinishlarni oʻrganishga taalluqlidir.

8-§. Etnopsixologiya maktabining shakllanishi

Ma'lumki, XX asrning 30-yillarigacha Amerikada etnologiya mashhur olim Frans Boas maktabi ta'sirida rivojlangan.

Frans Boas gʻoyalari bir necha oʻn yillar oldin nafaqat psixologik antropologiya, balki madaniy antropologiyaning qator dastlabki asosiy magistral yoʻnalishlari uchun asosiy pillapoya boʻlib xizmat qilgan. Boasni tadqiqotchilar zamonaviy etnologiyaning me'mori, deb hisoblaydilar. U, avvalo, evoly-